

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski (przewodniczący)

SSN Piotr Hofmański (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

na posiedzeniu

w sprawie A. G.

w przedmiocie inicjatywy sądu właściwego do rozpoznania sprawy o przekazanie jej do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości

zawartego w postanowieniu Sądu Okręgowego w X.

z dnia 19 lutego 2013 r.,

skierowanego w trybie art. 37 kpk do Sądu Najwyższego

postanowił

uwzględniając inicjatywę Sądu Okręgowego w X. sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Y.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w X. zwrócił się z inicjatywą do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy oskarżonej A. G. innemu sądowi równorzędnemu, motywując to okolicznością, że oskarżyciel posiłkowy R. J., syn M. J., który poniósł śmierć w wypadku drogowym, którego spowodowanie zarzucane jest A. G., jest sędzią Sądu Okręgowego w X., a okoliczność ta mogłaby w odbiorze społecznym wywoływać usprawiedliwione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez ten Sąd.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Inicjatywa Sądu Okręgowego w X. jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie. Niejednokrotnie podnoszono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 kpk, jako odstępstwo od fundamentalnego prawa do rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, jest możliwe tylko w zupełnie wyjątkowych przypadkach, kiedy istotne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości za takim właśnie przekazaniem przemawiają.

Tak jest w niniejszej sprawie. Abstrahując od argumentacji wskazanej w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2011 r., IV KO 25/11, wydanym w związku z inicjatywą Sadu Okręgowego w X. podjętą po wpłynięciu poprzedniej apelacji w niniejszej sprawie i w pełni podzielając motywy sformułowane przez Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie należy wskazać, że rozpoznawanie sprawy oskarżonej A. G. przez Sąd Okręgowy w X. nie służyłoby budowaniu autorytetu wymiaru sprawiedliwości z uwagi na możliwe społeczne przekonanie o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy w tym Sadzie. Względy te przemawiają za uwzględnieniem inicjatywy Sądu Okręgowego, nawet jeśli Sąd Najwyższy przekonany jest o tym, że owo przekonanie nie byłoby uzasadnione.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w postanowieniu.